

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IV.
APRIL

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

Kontorchef i Marineministeriet, Forfatteren *Axel Juel*, har efter Kaptajn *Ewalds* Død overtaget Hvervet som Redaktør af »Under Dannebrog«.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 21. MARTS 1922

Vintersæsonen 1920—21 er nu afsluttet for København-Kredsens Vedkommende, og dette sidste Møde den 21. Marts formede sig lige saa vellykket som de foregående af Sæsonens Sammenkomster, et Resultat, der i lige høj Grad skyldes Medlemmernes Interesse og gennemgaaende stærke Fremmøde, som det umiddelbare Resultat heraf, nemlig den Lyst, der derved gives Bestyrelsen til at lægge sig i Selen for at naa det bedst mulige, saavel i Form af Underholdning som af Belæring. Den smukt formulerede Tak til Bestyrelsen, som rettedes til denne, og den Tilslutning, dette vandt, kan kun give Mod og Lyst til at gaa videre ad den Vej og efter de Retningslinier, Bestyrelsen mener at have fundet som førende til det bedst mulige Resultat.

Henvend halvandet Hundrede Medlemmer havde givet Møde, da Formanden, Grosserer *V. Schou*, fra Talerstolen bød Velkommen og efter forskellige Meddelelser, hvorblandt den, at den paatænkte ekstraordinære Generalforsamling ikke vilde blive indvarslet, da en saadan ikke vilde være kompetent til at afgøre Kontingentspørgsmaalet, rettedes et særligt Velkommen og en Tak til Aftenens Foredragsleder, Bibliotekar ved Universitetsbiblioteket, *Carl Dumreicher*, hvis Navn ethvert af vore Medlemmer kender, og som havde lovet at tale over Emnet: En dansk Fædrelandssangs Historie — Danmark, dejligst Vang og Vænge.

Da Foredraget var af ganske særlig Interesse, meddelte vi andetsteds i Bladet som særlig Artikel dets Hovedindhold. — Det er naturligt, at det ypperlige Foredrag indbragte Taleren et meget kraftigt og taknemligt Bifald, der yderligere forstærkedes, da Formanden i velvalgte Ord bragte Bibliotekaren Foreningens Tak, fordi han var kommet til stede.

Ved det derpaa følgende Smørrebrødsbord fik Næstformanden tillige Lejlighed til at erindre om, ikke blot at Hr. *Dumreicher* lige fra Foreningens første Aar havde været et trofast Medlem, men ogsaa om hans Forfatterskab til flere af de Sange, der stedse har hørt og hører til vore bedste og mest populære.

Ved særlig Velvillie fra et af Foreningens skattede og offervillige Medlemmer blev Formanden senere paa Aftenen, da Kaffen var drukket, istand til at bringe Medlemmerne den behagelige Meddelelse, at der vilde blive serveret Punch og Cigarer ad libitum, og den anonyme, men meget kendte og populære Giver ombøgedes umiddelbart derefter af velfortjent Jubel som Tak for den Andel i Sæsonens fornøjelige Udgang, han havde ydet, og hans Skaal udbragtes. Foreningen skylder ham Tak, ikke blot for den prægtige Gave, vort nye Flag, hvormed han ifjor glædede os, men ogsaa for det kammeratlige Sind og den smukke Form, hvorunder han bringer sine Gaver.

Efter at *Formanden* havde erindret om den ved sidste Møde fremsatte Tanke, at Foreningen efter Evne, og indtil en Kontingentforhøjelse engang vedtages, skulde bidrage til Udstyr for unge Elever af Koffardimarinen, som skulde tiltræde Tøgt i et af Skoleskibene, foretoges der en Indsamling, der gav det smukke Resultat af 144 Kr., hvilket Beløb, sammen med et lignende tidligere indkommet, efter Bestyrelsens Bestemmelse vil blive anvendt som Foreningens første Hjælp til Udstyret for en ung vordende Sømand, og forhaabentlig vil saadanne Beløb herefter hvert Aar kunne uddeles.

Formanden bragte sluttelig Medlemmerne en Tak for den forløbne Sæson og udtalte Haabet om en god Sommer, hvorefter der bragtes Bestyrelsen en Tak for vel udført Arbejde — og hermed sluttede Marineforeningens 9de Sæson. Vi udtaler Haabet om, at det i den kommende Sommer maa lykkes at realisere nogle af de Planer, som Forholdene ifjor satte en Stopper for.

E. M.

»STRAFFEBAKKEN«

Fastelavnsmandag afholdt Straffebakken sin aarlige Tøndeslagning med Præmieleglespil. Kl. 7 samledes Gæsterne i »Harmonien«, hvor de af *Søderlund* og *Torp* blev klædt i Kraver og Huer i Beklædningsmaagsinet, hvorefter man marcherede ned paa Keglebanen, og Spillet begyndte, ledet af *Elwarth* og *N. Jensen*. Ved 8-Tiden begyndte Tøndeslagningen, ledet af Formanden for Straffebakken, den populære *Julius*. Skønt Slagene faldt med Kraft paa Tønden, blev den 3 Gange slaaet ned, uden at man opnaaede at splitte den ad, og da Tiden var vidt fremskredne, og Mændene var sultne, besluttede man at lade de 3, for hvis Slag Tønden var falden, dele de 3 udsatte Præmier. Nu pøb *Julius* »Øl — skaffel« og man gik op til en rigt dekoreret Sal, hvis Udsmykning var ledet af *Søderlund*, *N. Jensen* og *Torp*.

Under Spisningen fremkom en Del Sange af forskellige Kammerater; som sædvanlig en af *Gl. Holm* og en af *Mikkelsen*. Der mentes ikke, at »Straffetidende« vilde udkomme i Aar, men der lød et skingrende Signal: Ind kom pr. Isbaadstransport »Flyveren« *Torp*, der var landet paa Isen og havde fortsat det sidste Stykke med Redningsbaaden »Stjernen« med fire »Fiskere« i Islændere og Sydvest, og nu fik man Flyveposten afleveret og derimellem var Straffetidende, hvor Ingeniør *Mikkelsen* havde haft en Finger med i Spillet igen med en morsom Sang paa Melodien »Landlov«. Der indløb en Del Telegrammer, og man gik derefter til Præmieuddeling. Grosserer *Hansen* blev Kattekonge, og *Breuning* blev Keglekonge. En stor Sølvske tilfaldt *Frode Nielsen* som Vinder af Rebussen i Straffetidende. Ialt uddeltes der 31 Præmier. Derefter var der Optræden af Damekomiker *Jensen*, og Klokkeren var langt over 1, før der blev skejet ud overalt. Man kunde se tilbage paa en af de morsomste Fester, der har været i Straffebakken.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt den 3. Marts sin aarlige Generalforsamling paa Nicolaisens Hotel med Dagsorden efter Lovene. Den nyvalgte Bestyrelse konstituerede sig med Lokomotivfører *Møller* som Formand og Direktør *Arnold* som Kasserer. Det vedtoges bl. a. at samles paa »Nicolaisen« hveranden Maaned, første Gang Torsdag den 6. April.

Efter Generalforsamlingen samledes Kredsens Medlemmer om et Kaffe- og Punchbord med Arkitekt *Marston*, Grosserer *Schou* og Kasserer *Nath* fra København som Gæ-

ster. Arkitekt Marston underholdt os med et lærerigt og interessant Foredrag om det danske Redningsvæsen, ledsaget af Lysbilleder, og Aftenen forløb paa det fornøjeligste med Taler, Sange og Fortællinger om muntre Oplevelser.

SAMMENKOMSTEN DEN 7. MARTS 1922.

Et halvt Hundrede Kammerater havde fundet Vej til Carlsberg Pavillon, og de fortrød det ikke. Der herskede den hele Aften en Stemning saa kammeratlig og hyggelig, at man rigtig følte, at det Baand, der bandt Gutterne saa fast sammen, er knyttet med en solid Raabaandsknob og ingen Kællingeknude.

Underholdningen indledes, Traditionen tro, med vor pragtfulde Festsang til Kammerat *Hornungs* Akkompagnement, hvorefter *Formanden* talte varmt for Danmarks Kronprins og den vordende Kronprinsesse i Anledning af Trolovelsen, og den Begejstring, hvormed Lavet udbragte et Leve for dem, vidner højt om de Følelser, som Gutterne fra den gamle Marine nærer for vort Kongehus.

Et Leve for en af Gæsterne fra vor Helgolandsfest, Veteranen *Thomsen*, der havde faaet Lykønskningstelegram fra Lavet i Anledning af sin 80-aarige Fødselsdag, og for vor trofaste Kammerat *Bernhardt Bengtson*, der ligeledes havde faaet Telegram paa sin 25-aarige Jubilæumsdag, blev ogsaa udbragt med megen Hjertelighed.

Og saa kom Aftenens Clou: En Samling prægtige Lysbilleder, taget af vor Kammerat, Styrmand i Ø. K. *Klitsø*, som ledsagede hvert Billede med en livlig og underholdende Forklaring. Der var Billeder af Livet ombord, baade i Storm og Stille, storslaaede, naar Elementerne rasede, og overordentlig muntre af det daglige Liv, hvor Mennesker og Dyr var foreviget i de mest pudsige Øjeblikke. Man fulgte med Interesse Neptuns Besøg, da Linien passeredes, og ikke engang Kaptajnen kunde skaanes for det traditionelle Bad. Der var Aber, der gjorde rigtig Honnør og slog Kolbøtter saa godt som nogen Akrobat, der var fornøjelige Situationer for Hunden, der hed Løg, og Katten, der hed Sous, Navn, som sikkert kun en Sømandshjerne kunde udklække, og dejlige Billeder fra Hav og Havne. Tilsidst en Serie Billeder fra Grønland.

Foredraget modtoges med stort Bifald, der kulminerede efter *Formandens* Tak, hvori fremhævedes, at hvert eneste Billede var taget med Marineforeningen i Tankerne, og at det var saa meget mere paaskønnelsesværdigt, som Styrmand *Klitsø* skulde op til Skibsførereksamen i April og derfor havde god Brug for sin Tid.

Den resterende Tid af Aftenen forkortedes bl. a. af vor Kammerat *Harald Bengtson*, der med diskret Lune foretog flere fornøjelige Viser.

Tirsdagen den 4. April afsluttedes Vintersæsonen med en festlig Sammenkomst paa Carlsberg.

Efter en livlig Skydning, hvor Deltagelsen viste, at Sommerfugleskydningen snart staar for Døren, samledes man om de smykkede Borde, hvor Souperen indtoges, efter at *Formanden* havde budt velkommen.

Ved Kaffen mindedes *Formanden* vort sidst afdøde Medlem, Baadejer *Svendsen* fra Frederiksberg Have, og fremhævede, hvilket hjertensgodt Menneske, han var, og Lavsbødrene sluttede sig her til ved at rejse sig.

Vor Festsang blev sunget med sædvanlig Taktfasthed, og Aftenens Foredrag, ledsaget af en prægtig Samling Lysbilleder, blev holdt af vor Kasserer *Nath*. Billederne var samlede selvfølgelig mest fra England, da Foredraget drejede sig om Kroningsfestlighederne i London, men ogsaa fra Kielerkanalen, der blev passeret, og de deltagende Skibe af alle Nationer. Det var et meget imponerende Materiale. Der indledes med en Serie af Livet ombord i alle mulige Situationer med Forklaringer, der vidnede højt om Foredragsholderens udmærkede Jagttagelsesevne.

Formanden takkede varmt for den nydelsesrige Aften, hvortil Kammeraterne sluttede sig med et kraftigt Leve for vor populære Kasserer.

Dette blev ogsaa Forfatter og Tegner *Axel Thies* til Del, der til Slut foreviste nogle morsomme Billeder fra »Gutter om Bord«, som vakte behagelige Minder om en vel tilbragt Aften.

Endelig meddelte *Formanden*, at Lavet havde faaet forærende en prægtig Bøsse af d'Hrr. Grosserer *Vald. Schou* og Apoteker *Peytz*. Meddelelsen modtoges med et begejstret Hurra for de ædle Givere, og det vedtoges at kalde Bøssen »Nørrebro« til Erindring om, hvorfra den stammede.

Sluttelig gav Sangeren *Viggo Jensen* nogle af sine morsomme Sange til Bedste, og den dejlige Røst henrev Kammeraterne, som saa ofte før.

— Sent skiltes man, enige om, at Vintersæsonen havde faaet en meget smuk Afslutning.

AALBORG-KREDSSEN.

Grundet paa de særlig i Karnevalstiden saa vanskelige Lokaleforhold i Aalborg kunde Kredsen aarlige Stiftelsesfest denne Gang ikke, som ellers, finde Sted den 27. Febr., men maatte udsættes til Lørdag den 11. Marts, hvilket beklageligvis medførte, at adskillige af Kredsen søfarende Medlemmer ved Isens tidlige Opbrud blev forhindret i at deltage i denne Aarets største og morsomste Sammenkomst.

Kredsen femaarige Stiftelsesfest foregik som sædvanlig under de kendte, traditionelle Former, og Udsmykningen af Haandværkerforeningens store Sal var i høj Grad overdaadig. Overalt, oppe og nede, lyste Flagets skønne Farver Deltagerne i Møde, og saavel Næstkommanderende som Overflagmandens Anstrengelser høstede da ogsaa velfortjent Bifald.

Da *Formanden*, Fabrikant *Stuhr*, efter at Flaget var hejst, besteg Kommandobroen (hvor den gæve Lods *Christensen* havde Plads ved Maskintelegraf) for at byde velkommen, saa han ud over Fordækkets lange Kaffeborde, ved hvilke Gutterne med deres Damer, i et Antal af ca. 500, havde taget Plads for at nyde Aftenens udmærkede Program. Blandt Gæsterne saa man bl. a. *Formanden* for Hadsund-Kredsen, Driftsbestyrer *Winslev*, og last but not least, en Skare Befalingsmænd og Menige fra Inspektionsskibet »Diana«, som ved deres Nærværelse kastede yderligere Glans over Festen og paany fastslog den Forstaaelse, der hersker, og det udmærkede Samarbejde, der finder Sted mellem Marinen og alle vore Kredse Landet over.

I velvalgte Ord skildrede *Formanden* Kredsen Historie i de forløbne fem Aar, og hans varme Ønsker om fortsat Held og Fremgang hilstes med kraftige Hurraraab. Straks efter talte Dir. *Stuhde* for Konge og Fædreland, Konsul *Rützebech* for vort smukke gamle Flag, ligesom Dr. *Carstensen* i morsomme Vendinger hyldede Kredsen og manede Gutterne til fortsat Sammenhold om Dannebrog.

Saavel Regimentsmusikken som Kredsen eget, i Dagens Anledning forstærkede Orkester under Direktion af Lods *Holmgaard*, udfyldte paa en behagelig Maade Pauserne, og at kgl. Operasanger *Aage Fønss'* smukke Foredrag af forskellige nationale Sange, bl. a. *Axel Juels* Flagsang, hilstes med demonstrativt Bifald, siger sig selv.

Senere talte Politibetjent *Høfler* smukt for Damerne, hvorefter *Formanden* talte for Kronprinsen, til hvem der, saavel i Anledning af Fødselsdagen som den nylig deklarerede Forlovelse, var afsendt et Lykønskningstelegram. Talen paahørtes staaende og hilstes med rungende Hurraraab for det unge Par. Flere ankomne Telegrammer, bl. a. fra Kommandør *Maegaard*, oplæstes under almindelig Jubel, hvorefter *Formanden* talte for Veteranerne og for vore Gæster, Mændene fra »Diana«, hvis Nærværelse saa levende fremkaldte Minderne om vore egne Orlogsdage.

Saa skingrede Baadsmændspiberne, Salen ryddedes i en Haandevending, og inden længe gik Dansen lystigt paa Dækket, medens de ældre Gæster i Sidelokalerne nød deres Grog og paany opfriskede Minderne fra den Tid, de tjente under Dannebrog.

Først langt ud paa Hundevagten skejdede man ud; den stilfulde og vellykkede Fest var til Ende, og ledsaget af alle Medlemmernes gode Ønsker gaar Kredsen nu ind i sit sjette Leveaar, der, efter alle Solemærker at dømme, ikke vil komme til at staa tilbage for de, den levedygtige Kreds allerede har bag sig.

AARHUS-KREDSSEN

havde Søndag Aften den 12. Marts samlet sine Medlemmer med Damer til en Sammenkomst, som afholdtes i Hotel »Regina«s Selskabslokaler. Efter at Flaget paa sædvanlig Maade var blevet hejst, bød *Formanden*, Kapt. *S. Poulsen*, Deltagerne Velkommen, og gav derefter Ordet til Foredragsholderen, d. v. s. sig selv. Han beskrev livligt og udførligt Arbejdet med saavel Reparation og Udlægningen af Søkablerne i de kinesiske og japanesiske Farvande som Eftersøgning efter beskadigede Kabler, og hvorledes Bestemmelsen

om Kabelliniernes Retning blev taget. Ligeledes fortalte han om Oplevelser under Landgang. Lysene blev nu slukkede, og en Række meget interessante Optagelser viste sig paa det hvide Lærred, som tydeligt illustrerede de ejendommelige Forhold, der hersker paa den anden Side af Jordkloden. — Foredraget var meget interessant og lønnes med kraftigt Bifald.

Baadsmændene, *Jens Dynesen*, takkede Formanden for Foredraget, hvorefter Mændene med deres Damer fordelte sig i de tilstødende Lokaler, hvor Kaffebordene stod dækkede og bughede af lækre Kager. — Efter at et Par af de velkendte Sange fra den blaa Bog var blevet afsunget til lige med et Par nye, der var blevet omdelt, spillede Musikken op til Dans paa Dækket, og til kendte Sømandsmelodier valsede en efter en af Gutterne ud paa de hvidskurede Dæksplanker, hver med sin Dame. — Det var en Fornøjelse at se Kammeraterne blande sig imellem hverandre som i de gode gamle Dage, da man havde Blaakrave paa, og Stemningen holdt sig stadig paa Højdepunktet.

Da Flaget ved otte Glas paa Aftenvagten var halet ned til de gammelkendte Toner, fortsattes Dansen endnu en Timestid, saa der blev slaet eet Glas paa Hundevagten, inden man fandt sig foranlediget til at skeje ud og tænke paa Køjerne, men da man endelig havde sat Kursen hjem- efter, fandt de fleste, at det gamle Ord: »Øst og Vest, hjemme bedst«, ikke altid helt slaar til. I hvert Fald var det givet, at man syntes, at man ogsaa udenfor Hjemmets fire Vægge kan have en virkelig hyggelig og fornøjelig Aften, naar blot den hjertelige Stemning er tilstede, som hersker indenfor Marineforeningens Rammer.

RIBE-KREDSSEN

afholdt den 15. Marts en festlig Sammenkomst for Medlemmer med Damer. Efter at Flaget under Afsyngelse af »Kong Christian« var gaaet til Tops, bød Formanden, Slusemester *Møller*, Velkommen og oplæste derefter djærvt *Henrik Ibsens* »Terje Vigen«. — Medens Musikken spillede, samlede man om Kaffebordene og beundrede samtidig det med saavel danske som fremmede Flag smukt dekorerede Lokale. Efter Kaffen tog saavel Gamle som Unge sig en rask Svingom. Ved »Otte Glas« blev Flaget strøget, men der dansedes endnu en lille Time, hvorefter Aftenen sluttede med en Fællesspisning, hvor der taltes for Kredsen Fremgang, Damerne m. m., og med Ønsket om, at man i det kommende Aar maatte faa Lejlighed til at tilbringe flere lige saa behagelige Timer, sluttede Festen.

ODENSE-KREDSSEN

havde den 15. Marts lejet det store Fyns Forsamlingshus helt og holdent for at byde sine Medlemmer noget helt nyt i Retning af Sammenkomst. Kaptajn i Flaaden, *Godfred Hansen*, havde lovet at holde Foredrag med Lysbilleder om Hs. Maj. Kongens Grønlandsfærd, og Kredsen mente derfor, at man burde lade andre end gamle Marinere være med hertil, hvorfor man havde indbudt de lokale Soldaterforeningers Medlemmer med Damer til at overvære Foredraget og deltage i efterfølgende Bal. Desuden var indbudt som særlige Gæster de gamle Veteraner med Hustruer samt Pressen og alle de menige Soldater af Garnisonen, som havde Friaften. Yderligere var følgende Æresgæster indbudt: Oberst *Allerup* med Frue, Kommandør *Maegaard*, Kaptajn *Ewald* og Grosserer *Vald. Schou*; desværre var Kommandøren og Kaptajn *Ewald* forhindrede i at deltage paa Grund af Sygdom.

Kredsen havde Glæde af Arrangementet og høstede meget Bifald derfor; især de gamle Veteraner var henrykte over at være i Marineforeningen og se, hvordan det gaar til iblandt Sømandene.

Da Foredragsholderen og Formand *Buchgreitz* Kl. 7.40 steg op paa Tribunen, kunde de se ud over en Forsamling paa ca. 900 Deltagere. Formanden bød Velkommen til den store Forsamling og lod pibe »Klar ved Flaget«, og da dette til de kendte Toner gled til Vejrs, og vor Kammerat, Lektor *Blach*, akkompagneret af sin Frue, sang *Axel Juels* smukke Sang »Flaget«, var der mangt et Øje, der duggedes. Før Foredraget afsendtes en Hilsen og Tak til Hs. Maj. Kongen.

Derefter holdt Kaptajn *Godfred Hansen* sit interessante Foredrag om Grønlandsfærdene, og det skal siges straks, at meget faa Foredragsholdere formaar at fængsle deres Til-

hørere som han. Klart og smidigt faldt Talen, og ingen nok saa lille Enkelthed blev glemmt. Man fik det allerbedste Billede af hele Færden, lige fra Skibets Afgang fra København til Tilbagekomsten. Da Kaptajnen var færdig med Foredraget, og Lysbillederne fra Turen var fremviste, modtog Foredragsholderen en Klapsalve, der næsten ikke vilde holde op.

Formanden udtalte Deltagernes Tak til Kaptajnen og udbragte et Leve for den brave danske Sømandsstand, og bad Kaptajnen modtage dette Leve som en af de bedste Repræsentanter for denne Stand. Dundrende Hurraraab viste Forsamlingens Tilslutning.

Ved dette Tidspunkt var indløbet telegrafisk Hilsen og Tak fra Hans Majestæt. Formanden oplæste Telegrammet, imens Forsamlingen stod op, og udbragte et nifoldigt Leve for Danmarks Konge.

Derefter tog Dansen sin Begyndelse, imens Bestyrelsen for Marineforeningen med Damer samledes ved et Kaffebord, sammen med Veteranerne (30 ialt) og deres Hustruer. Her talte Formand *Buchgreitz* for de gamle krigere og bragte dem Marineforeningens Tak for, hvad de vovede for Danmark i 1864, det, som de desværre den Gang ikke blev rigtig paaskønnet for. Han bad dem forstaa, at det var Marineforeningen den største Ære at kunne have dem som sine Gæster, og udtalte Ønsket om en lys og lykkelig Livsaften for dem, der havde vovet Livet for Danmark, da det saa allersortest ud. »Vi er glad ved at kunne samles med Eder nu, da I har faaet Vished for, at I ikke kæmpede forgæves den Gang«.

Der raabtes 3 kraftige Hurra for de brave gamle Soldater og deres Hustruer.

Formanden for Vaabenbrødrene udtalte en Tak til Marineforeningen for Indbydelsen og bad sine Kammerater at udbringe et Leve for Marinerne, og man forbavsedes over at høre, med hvilken Kraft de Gamle raabte deres taktfaste 3 Hurraer, og endnu mere forbavsedes man over at se enkelte af dem svinge sig i Dansen blandt de Unge, efter at Kaffeordet var hævet.

Kl. 12^{3/4} blev der igen pebet »Klar ved Flaget«, og efter at dette var halet ned, samt pebet »Klar ved Køjerne«, fik Marineforeningen sin Tak fra Deltagerne ved en kraftig Klapsalve til Formanden.

Alt i alt var denne Aften festlig og vellykket, og antagelig vil noget lignende blive arrangeret ad Aare. Marineforeningen kan være stolt af en Aften som denne.

Vi havde endvidere den Glæde at se Faaborgkredsens Bestyrelse med Formand *C. C. Jensen* i Spidsen som vore Gæster, og disse holdt ud til sidst, til Trods for den lange Biltur bagefter.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt den 1ste April Flagindvielse, og Kredsen Medlemmer var mødt talrigt, og Festen forløb udmærket. Efter at Flaget var »pebet til Tops«, talte Chefen, Driftsbestyrer *Winslev*, smukt om Flagets Betydning for os alle og som Samlingsmærke for Nationen. Chefen overrakte derpaa Baadsmænd *Olsen* det nye Flag, og to af Kredsen Æresmedlemmer, Veteranerne *Nielsen* og *Andreasen*, strøg det tidligere brugte Flag, og under Tonerne til Nationalsangen gik Kredsen fremtidige Samlingsmærke til Tops.

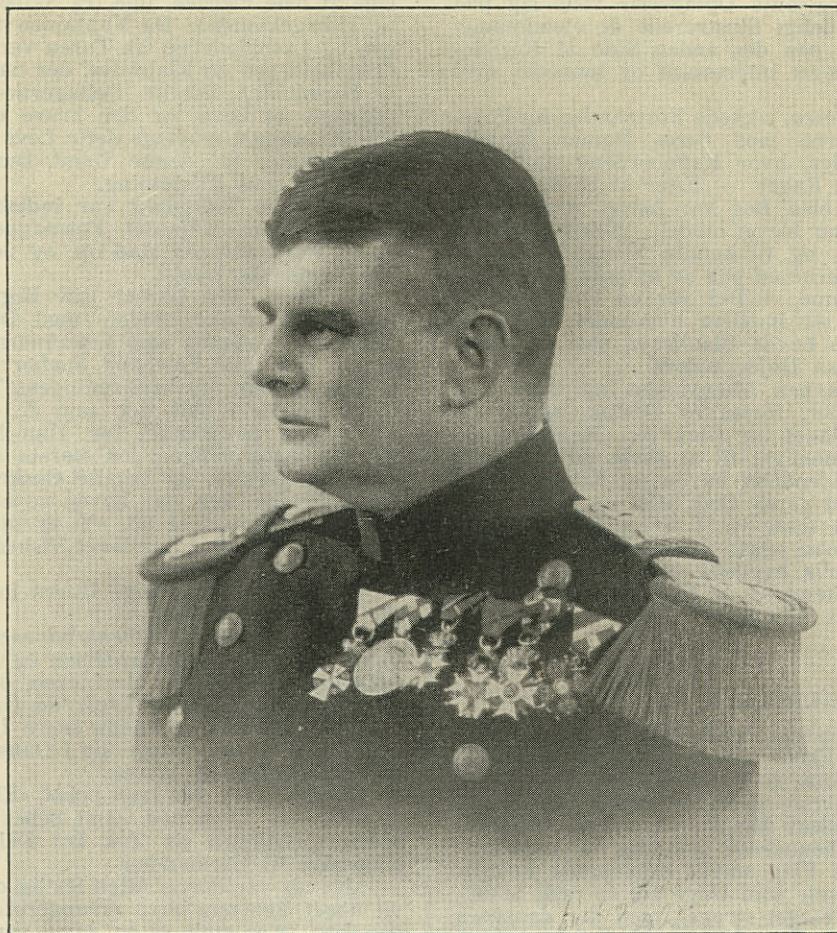
Ved Kaffeordet talte Sekretær *Brendstrup* for Kongen og Fædrelandet, hvorefter Redaktør *Rasmussen* sang »Kongernes Konge«. Skipper *Meyer* talte for Veteranerne, og Chefen for Damerne, som for første Gang var med til Kredsen Sammenkomst.

Af Gæster havde Kredsen Fornøjelsen at se Chefen for Randers Kredsen, Hr. *S. Larsen Skands*, med 3 Bestyrelsesmedlemmer. *Larsen Skands* udbragte et Leve for Marineforeningen i sin Helhed og for Hadsund Kredsen i Særdeleshed. Derefter takkede Chefen paa Kredsen Vegne for Flaget (som er en Gave fra Chef og Næstkommanderende, og hvis Foreningsmærke er smukt broderet af Fru *Brendstrup*), for Flagstangen og Klokken, hvis sjælden smukke Bøjle Chefen har forfærdiget.

Ind mellem Talerne blev der sunget flere Sange efter Sangbogen. Efter Kaffen blev der pebet til Dans, og »Mændene« svang deres »Piger« livligt til »8 Glas«, da der blev pebet »Klar ved Flaget«.

Inden de to gamle Veteraner strøg dette, holdt Chefen en Mindetale for Heltene af 2den April. Derefter blev der pebet »Klar ved Køjerne« undtagen for dem, som havde »Extra Landlov«, og som fortsatte med Dansen. Alle var enige om, at Kredsen første Fest lovede godt for Fremtiden.

Kaptajn Hermann Ewald. 3 Maj 1876 — 5. April 1922.

*Vi sænked Dig i Jord en vaarlyst Dag,
med florumvundne Faners stille Følge —
Dig, der til Lyd af glade Lærkeslag
nu sætter Kursen over Dødens Bølge.*

*Vi sænked Dig i Jord en soltyldt Dag,
hvor Tusind milde Blomsterøjne skinne,
men i vort Bryst, i Kammeraters Lag,
staar, som en Søjle, stolt og rankt dit Minde.*

Hvor underligt, at dette Navn, der forhen altid kun havde Lysets, Glædens, Festens Fanfare-Klang for os, nu skal lyde dæmpet til os gennem Sorg og Vemod!

Kaptajn Ewald! Naar han kom, fulgte Hjærtelighed og Glæde med, og Skygger flygtede. Og nu er han selv gaaet ind under det, der for os er den store Skygge.

Mange Naturer søger Lys og Glæde, forlanger Medgang og Godhed fra andres Side for at udfolde sig, men faa havde som han samtidig Trangen til at sprede Lys og Glæde til andre. Et stort anlagt og ædelt Sind og et rigt og godt Hjærte havde han. Hans Syn paa Livet var maaske — som Livet nu engang er — for lyst, men det udsprang netop af hans ædle Karakter og Tanke: han saa kun det Gode, Dygtige og Velvillende hos andre, han troede paa Mennesker og Livet, fordi han *maatte*.

Den store Samlingstanke, han fostrede: *Marineforeningen*, næredes sikkert ligesaa meget af hans sympatisøgende, almenmenneskelige Trang til at forene Kammerater og Venner i fælles Følelse som af hans udprægede Virketrang for nationale Formaal.

*Vi sænked Dig i Jord en Foraarsdag,
og blomsterstrøede Lejet, hvor Du sover —
men vidt om Graven klang et Lærkeslag,
og vore Hjærters Tak gik tyst derover.*

*— Styr blidelig mod lyse Landes Kyst
nu, Farten gaar ad ubekendte Vande!
... Dit Minde taler med saa mild en Røst
som Vaarens Gud, der kysser Danmarks Strande.*

G. C. BURCHARDT

Han oversaa andres Fejl og søgte frem det værdifulde hos dem, og han omtalte med samme Respekt og mødte med samme Hjærtelighed den jævne og ringeste Mand og den mest fremragende.

Megen Tid har han ofret for andre, mange Skridt har han gaaet, mange Ord har han talt, og mange Breve har han skrevet for at hjælpe andre. Og det helt til det sidste.

For kort Tid siden skulde Redaktionen overgive en Gave fra en norsk Ven af vor Marine til to Enker, der havde Hjælp behov. Til Trods for nedbrudt Helbred *vilde* han selv søge dem i deres Hjem og overgive dem Gaven. Han sendte ikke Brev og Bud, for det var hans Glæde at se *andre* glade.

De to gamle glemmer sikkert aldrig hans Besøg; en fin og ædel fremmed Mand stod i deres Stuer.

Vi ærer hans Minde! Det vil, saa længe vi, der stod ham nær, lever, komme til os som en festlig Glæde -- selv om gennem Sorg og Vemod!

Axel Juel.

KAPTAJN HERMANN EWALDS BISÆTTELSE

DEN 10 APRIL 1922.

Ved en smuk Højtidelighed bisattes Kaptajn *Hermann Ewald* fra Holmens Kirke Mandagen den 10. April i Overværelse af et meget stort Følge med Marinens øverste Officerer og Embedsmænd i Spidsen, talrige af den Afdødes Officerskammerater, Repræsentanter for alle de mange Virksomheder, hvori Kaptajn Ewald havde arbejdet, for Spejderkorpset og Søspejderne, i hvis øverste Raad han havde Sæde, og endelig en meget talrig Repræsentation for Marineforeningen.

Det smukke Kirkerum var som en Have at se, et Væld af Blomster paa Korsranken og foran denne, og om den hvide Kiste Rækker af Kranse, der i hundredevis fortsattes helt ned til Kirkens Indgang. Paa Kisten laa den Afdødes Sabel og Dekorationer.

I Koret var Marineforeningens to herværende Flag opplantede og bag disse Spejdernes og Søspejdernes Flag, medens en Række Spejdere paraderede foran Altersranken, og ved Kistens Fodende stod Redningsmedaille-Selskabets to Marskaller med de smukke Stave.

Blandt de utallige Kranse maa nævnes H. M. Kongens, Prins Valdemars, Prinsesserne Ingeborg og Thyra, Prins og Prinsesse Aages, endvidere fra Marineforeningens Hovedbestyrelse og Københavns Kreds og fra talrige af Foreningens Kredse ude i Landet, Søofficersforeningen og Søløjtnantselskabet, Redningsmedaille-Selskabet, Dansk Forfatterforening, Foreningen af Ugeblade og Tidsskrifter, Sømandsforeningen af 1856, Spejderkorpset og Søspejderne, De forenede Handels- og Oplagspladser, »Det københavnske Dampskibsselskab« og Dampskibsselskabet »Gylfe«, Federation of British Industries, Anglo danish technical and commercial Society og mange flere.

Efter Salmen »Tænk, naar engang —« talte Holmens Provst, kgl. Konfessionarius *Fenger* i bevægede Ord over den Døde, idet han gik ud fra Ordene »Mine Tanker er ikke Eders Tanker«, mindedes Kaptajn Ewalds Vennesæthed og hans Evne til at knytte Mennesker til sig, hans Virksomhedstrang og store Evner — alt det, der nu saa brat havde fundet sin Afslutning ved hans Bortgang og vilde efterlade et Savn hos alle dem, der skattede ham og holdt af ham.

Til Tonerne af »Dejlig er Jorden« bar derpaa Officerer Kisten ud af Kirken, tæt fulgt af Marineforeningens Flagbærere og det store Følge, og kort efter satte Toget sig i Bevægelse mod Assistents Kirkegaard, fulgt af en stor Skare og et langt Vogntog.

Ved Ankomsten til Kirkegården overtog Marineforeningens Bestyrelse og Medlemmer det sidste Æreshverv, at bære vor gode Ven og Kammerat det sidste Stykke fra Porten og til Graven, og efter at Kisten var sænket og Jordpaakastelsen fuldført, sænkedes vore to Flag for sidste Gang tre Gange over Graven — den sid-

ste Ære og det sidste Farvel til Hermann Ewald fra dem, der kunde følge ham, og en Hilsen fra alle de Tusinder, der Landet over paa denne Dag og i denne Time i Tankerne fulgte ham til det sidste Hvilested.

Vemodigt er det altid at skulle skilles fra den Ven, man har fundet.

Som det egentlige Ophav til Marineforeningen og som en af dens Stiftere havde han i de ni Aar, vor Forening nu har levet, skabt sig en Vennekreds af sjælden Størrelse og Trofasthed i alle Landets Egne, ja, man kan vel sige, at af alle vore 5000 Medlemmer var der næppe een, der ikke havde været i Berøring med ham og havde faaet et Indtryk af hans djærve Personlighed og høstet Glæde og Gavn i den Forening, der fødtes ved hans Tanke og paa hans Initiativ, og hvis Trivsel var hans Eet og Alt. Han havde den Lykke at se, hvorledes hans Arbejde for denne Tanke trivedes og bar Frugter i en Grad, som han vel ikke selv havde troet mulig, og selv om hans Arbejde paa mange Felter optog hans Tid mere og mere, og mange Hjælpere førte hans Arbejde for Foreningen videre og videre frem, saa vidste man dog, at han var med i det Hele og fulgte enhver Bevægelse indenfor Foreningen med Opmærksomhed og glædedes af fuldt Hjerter, hver Gang Fremgang kunde mærkes.

Vi skylder ham Tak for meget i de Aar, som gik, først, fordi han ved Foreningens Stiftelse løste den bundne Tanke hos mange af os, der i de modnere Aar ofte kunde længes efter atter at træffe dem, med hvem vi i de unge Aar tjente under Splitflaget, hvor de fleste af os modtog Indtryk, vi aldrig glemte. Vi skylder ham Tak for den Fædrelandsfølelse, han altid var en Kæmper for og selv var stærkt grebet af og saa ofte gav jævnt og smukt Udtryk for. Vi skylder ham Tak for den samlende Tanke hos ham, der forstod paa neutral og upolitisk Grund at danne en Ring af alle dem, der tror paa og virker for vort Lands Fremtid paa Søen til Orlogs og til Koffardis.

Nu skal vi ikke se ham mere blandt os, og for mange af os vil det være, som om med hans Personlighed et Afsnit af vort eget Liv, med smukke og gode Minder, er afsluttet og borte. Hans Gerning for os og blandt os vil altid mindes trofast, og saa sandt som det er, hvad det islandske Oldkvad siger, at »Folk dø, og Mand dør, eet er der, som aldrig dør: Dommen over en Død«, ligesaa sikkert er hans Eftermæle blandt os, der ofte vil samles i et:

»Ære være hans Minde!«

E. M.

NORSK ANERKENDELSE AF MARINEN

EN HENVENDELSE FRA NORGES FORSVARSFORENING

Norges Forsvarsforening« har midt i Januar tilstillet det norske Forsvarsministerium en Skrivelse af følgende Ordlyd:

»Admiralstaben har i disse Dage udsendt en Beretning »Marinen. Neutralitetsværnet 1914—1918«, som paany har henledet vort Folks Opmærksomhed paa de uvurderlige Tjenester, vor Marine har ydet Landet i Krigens Aar.

Det tør være den almindelige Opfattelse saavel indenfor Marinen som det almene Folk, at Marinens Personal i denne Tid havde en særdeles stræng Tjeneste med Indsats af Liv og Helbred og udførte denne Tjeneste med store personlige Ofre.

Forsvarsforeningen vil derfor tillade sig at anmode det kgl. Departement om at optage til Overvejelse, om ikke Tidspunktet nu er inde til at yde vedkommende Personal af Marinen en offentlig Paaskønnelse — som en retfærdig Belønning og Tegn paa Folkets Tak for velgjort Arbejde i en kritisk og historisk betydningsfuld Tid.«

Skrivelsen er underskrevet af Professor *Fridtjof Nansen*.

VERDENS STØRSTE LINER

White Star Liniens Damper »Majestic«, som snart er færdigbygget, bliver Verdens største Skib, og den vil sikkert blive i det i mange Aar paa Grund af de økonomiske Forhold i Verden, der forbyder at bygge saa kostbare Skibe. Skibets oprindelige Navn er »Bismarck«, og Kølen blev lagt i 1914 i Hamborg, hvor Skibet blev bygget til Hamborg—Amerika-Linien. Efter Krigen overlod man Skibet til England. »White Star« købte den store Damper af Regeringen.

Det har sikkert Interesse for Tidsskriftets Læsere at faa nogle Detailler om det 56,000 Brutto Tons store Skib.

Skrogets største Længde er 956 Fod, Højden fra Kølen til Baaddækket 102 Fod og Bredden er 100 Fod. Deplacementet er lastet 64,000 Tons, Turbinemaskinerne udvikler 100,000 ind. H. K. og driver Skibet frem med en Fart af 23 Knob.

Der gaar 5 Staaldæk over hele Skibets Længde, og atter derover 4 Staaldæk i den halve Længde. Kedelrummet er bygget i 2 Dele, hvoraf hver er placeret ude i Borde, og de forener sig atter over det øverste Dæk. Dette giver bedre Placering af Centralpassagerne til alle Dæk.

Der er taget det Hensyn til Stabiliteten og Sikkerheden, at det kan blive saa farefrit som muligt at rejse over Atlanterhavet. Skibet er gjort saa brandfrit som muligt; alle Skodder og Vægge er smurt med et brandsikkert Stof, og de vandtætte Døre kan udholde en Hede af ca. 1600 Grader C. Naar de vandtætte Døre bevæges, signaleres dette automatisk til Broen, og Dørene kan aabnes og lukkes herfra. Brandsignal kan sendes til Broen fra en Mængde Steder i Skibet, ialt er 450 Brandapparater fordelt omkring i Skibet. Dampere har mange Redningsbaade, heriblandt 2 Motorbaade med Radiotelegraf.

»Majestic« har 3 Radiotelegrafstationer, den ene til Forbindelse med Land paa begge Sider Atlanten, den anden har en Rækkevidde paa 800 Sømil, og desuden findes der en Nødsender. Ogsaa Undervands-Signalapparat haves.

Turbinerne er bygget af Blohm og Voss, og i de forskellige Turbiner er tilsammen 900,000 Blade. Der findes 48 Vandrørskedler af Yarrowtypen, til Fyring bruges Olie, og paa hver Tur medgaar 5700 Tons Olie. Der er installeret et

Utal af Hjælpemaskiner om Bord. Hovedkondensatorerne faar Kølevandet ved store Pumper med en Kapacitet af 22,000 Tons i Timen. Store Vifter ventilere de forskellige Rum i Skibet, og Ventilationens Rørledninger er ialt 18 Sømil lange. Kølemaskiner haves i Proviantrummen, Opvarmningen foregaar ved Damp og Elektricitet; Belysningen ved 15,000 Lamper, og Maskinerne hertil er store nok til en lille Bys Belysning. Der haves 103 Motorer til Ventilationen, 30 Motorer til Køkkenet, 10 Motorer til Baadene, 18 Motorer til Elevatorer og Wincher etc. Tilsammen er der 325 Motorer paa ialt 1565 H. K.

De 4000 Passagerer indlogeres paa tre Klasser. Noget af det mest imponerende er tre Hall'er paa Promenadedækket, kaldet »The Lounge«, »The Palm Court« og »The Restauration«. Spisesalonen er paa 11350 Kvadratfod, har en Højde af 31 Fod og er smykket paa Siderne med joniske Søjler.

Foran Spisesalonen er et Svømmebassin med 8 Fods Dybde, rummende 120 Tons Søvand. Biblioteket er paa 4000 Bøger, og fra Røgsalonen har man gennem store Glasruder en glimrende Udsigt over Oceanet. Der er ikke mindre end 8 Køkkener i Skibet, hvoraf det ene for de jødiske Passagerer.

Anden Plads har ogsaa flotte Saloner og Plads til 545 Passagerer. Tredie Klasse har baade Rygesalon, Damesalon og Promenadeplads, ogsaa Spisesalonen er smukt udstyret med flot Trappeopgang og Elevatorer.

Til Bespisningen af alle disse Mennesker gaar en Mængde Proviant. Saaledes pr. Rejse 13,000 Kilo ferskt Kød, 48,000 Æg, 14,000 Kilo Grøntsager og 15,000 Kilo Mælk. Naar Skibet er fuldt udstyret, er der Plads til nogen Last, men Hovedformaålet er dog, at Passagererne skal have det saa komfortabelt som muligt.

S—r.

DANMARK, DEJLIGST VANG OG VÆNGE —

(Af Bibliotekar *Dumreichers* Foredrag ved København-Kredens Marts Møde).

I Oehlenschlägers Tragedie »Erik og Abel« fremstaar for første Gang, i første Akts første Scene, gennem den blinde Bardes Mund den Sang, der i Aarenes Løb er gaaet over til de følgende Slægter, en malmfuld Fædrelandssang — optaget i den almene Bevidsthed som en god Arv fra Fædrene — uden nærmere Reflektioner over Oprindelsen af Tekst og Toner. Der er vel næppe Tvivl om, at den Form, hvorunder vor store Tragediedigter lod Sangen indlede sit Drama, hvor Barden foredrager den for Kong Erik Plovpenning i et Sceneri, der som Baggrund viser det forfaldne Dannevirke, har været af stor Virkning paa det danske Publikum, der netop i disse Aar — Begyndelsen af det nittende Aarhundrede — og ikke mindst under Oehlenschlägers Førerskab i hans stærkt nationalt prægede Digtning — var stærkt nationalt vakt, hvortil Begivenhederne i 1801 og 1807 havde været medvirkende.

Gennem Tragedien bragtes de ældgamle Stridigheder om Sønderjylland atter frem i Publikums Bevidsthed, og dermed ogsaa den gamle Grænsevold Dannevirke. Men henvend halvandet Hundrede Aar forinden, omkring 1690, i Tiden efter Krigen med Sverige og Københavns Belejring, da saa at sige hele Landet havde været givet i Fjendehaand, havde den Vaande, hvori Land og Folk havde været stedt, og den Betydning, en kraftig Vold mod Syd vilde have haft for os som Værn mod Karl Gustavs Hær, der kom fra Polen, af født digteriske Tanker om denne Danmarks Livssag, og Digteren var Præsten i Ulstrup paa Refsnæs, *Laurits Olufsen Kock*. Født 1634 blev han Student 1653, samtidig med en anden af Tidens berømte Mænd, Peder Syv, der senere blev Præst i Hellested paa Sjælland og særlig gjorde sig kendt ved sine Samlinger af Ordsprog. Om Kock vides ikke meget, indtil han i 1666 blev Rektor ved Ringsted lærde Skole; antagelig har han rejst i Udlandet, men der findes fra hans Haand et betydningsfuldt Arbejde fra denne Periode, nemlig den første danske Grammatik. I 1673 kaldtes han til Præst i Ulstrup paa Refsnæs, og i denne paa Minder fra Oldtiden saa overordentlige rige Egn har denne nationalt

følende Mand sikkert fundet sig hjemme og ret kunnet lade Tankerne og Fantasien følge det Liv, der her har rørt sig i Danmarks Hedenold mellem de mægtige Bakker og stejle Skrænter mod Kattegat. Endnu vidner over 400 Kæmpegrave om en af vort Lands stærkest befolkede Egne dér, hvor Vandet mellem Refsnæs og Asnæs sikkert har vrimlet af Snekker, der fra denne trygge Havn havde let Vej ud paa Togt til det Fremmede. Her var det, at Valdemar Sejers Søn efter Sagnet mistede Livet paa Jagten i 1231, og Sagn og Sange levede endnu kraftigt i Befolkningen.

Paa denne Tid — omkring 1673 — sad, som før nævnt, Præsten *Peder Syv* i Hellested i Sydsjælland, og til den Samling af Folkeminder, han arbejdede paa, sendte han en Opfordring til *Laurits Olufsen Kock* om Bidrag. Kock skrev ialt tre Sange, og blandt disse »Visen om Tyre Danebod«, et Digt paa 14 Vers, og efter disse er det, at Oehlenschläger har bearbejdet sit Indledningsdrapa til »Erik og Abel«, første Vers omtrent ordret efter Kocks Tekst. Kock har sikkert været kendt med det Ødelæggelsesværk, der i Aarhundredet havde været øvet med Tyres gamle Vold og Valdemars Mur, en Ødelæggelse, der først standsedes saa sent som i 1708. Han anfører i sit Digt bl. a. Voldens Maal paa Højde og Bredde, ganske vist altfor store, men han har kendt den fra sin Læsning, indset dens Betydning og maaske ladet sig inspirere af Striden mellem Kongen og de gottorpske Hertuger til stærkt at fremhæve Betydningen af, »at Ledet bør være i Lave«. Originaldigtet findes genoptrykt i det af N. F. S. Grundtvig i 1817 udgivne Tidsskrift »Dannevirke«, men den almindelige benyttede Form er den, vi alle nu kender, den, hvorpaa Skandinaverne sang den i Rom i 1830, og Soldaterne efter Slaget ved Isted 1850 sang den i Slesvig, dog med den Ændring i sidste Strofe, at »Ledet er i Lave«, det samme som Nutiden kan.

1691 døde Laurits Olufsen Kock med sine to sidste Børn af Pest og ligger begravet i Ulstrup Kirke.

Knytter der sig saaledes megen Interesse til denne smukke og snart 250 Aar gamle Fædrelandssangs Tekstoprindelse, er det ikke mindre interessant at erfare, at Melodiens Skaber tilhører et langt senere Slægtled, ja, maaske netop fødtes i Hundredeaaret efter, at Teksten blev udfanget. I 1776 fødtes i Farum en Bondedreng, der i Daaben

fik Navnet *Poul Rasmussen*. I Opvæksten færdedes Drengen meget i Farum Præstegaard, hvor den lille begavede Fyr var en velset Gæst, og her traf den daværende Bestyrer af Efterslægtsselskabets Skole, Nordmanden *Edvard Storm*, ham og fattede saa megen Interesse for ham, at han satte ham i sin Skole, gav ham sit Fornavn og adopterede ham. Efter at være bleven juridisk Kandidat, ansattes *Poul Edvard Rasmussen*, 26 Aar gammel, som Auditor ved Søværnet i Aaret 1800, men paa Grund af sine til Datidens strænge Former daarligt svarende humane Idéer, der oftest mere lod ham undskylde de Arresteranter, hvis Sag han skulde paatale og dømme, end vise den til Tiderne svarende Strængthed, afskedigedes han uden Pension i 1809, og dette knækkede ganske den brave Mand, hvis hele Fremtid tilsyneladende laa lys og lykkelig for ham. Han fandt i nogle Aar et Hjem paa Søsterens Gaard Karlholm paa Sjælland og beskæftigede sig her bl. a. med Indsamling af gamle Folkeminder og Folkeviser.

I sin Ensomhed og Nedtrykthed har han vel ogsaa her fundet nogen Trøst i sin Violins Toner, og sandsynligvis er det herfra, at han indsender Melodien til »Danmark, dejligst Vang og Vænge«, da man begyndte at samle paa alle Slags Folkeminder. Tilbageholden og beskeden, som han var, gik hans Navn i Glemme, medens hans Toner bredte sig over hele Landet. Senere flyttede han til Farum, hvor han levede i samfulde 47 Aar, gemt og glemt, som en i Bund og Grund knækket Mand, hvem Livet intet havde at byde, og først da Digteren *H. P. Holst*, der dengang var Redaktør af »Berlingske Tidende«, i 1858 skrev et Digt til hans Ære, blev Folks Opmærksomhed henledt paa ham, Kongen benaadede ham med Ridderkorset og en Pension, men intet kunde trøste ham eller rykke ham ud af den Ensomhed, hvori han i saa mange Aar havde levet. Træt af Livet gjorde han selv Ende derpaa i sit 84de Aar. Han var en højt begavet Mand, hvem Livet havde taget hardt paa, uden at han havde Kraft til at staa imod. I 1812 opfandt han det første System for »Kortskrivning« — Stenografi — der kendtes herhjemme, og endnu findes hans Dagbøger, skrevne med denne Skrift, og et Blyantsudkast til Melodien paa det Kgl. Bibliothek, ligesom hans Violin er opbevaret paa det musikhistoriske Museum.

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD

DA KALLE FANGEDE FLYVEFISK

Trampdamperen gled rullende og stønnende over Atlanterhavets store Dønninger. Der havde for et Døgn siden raset en Storm fra Sydvest, og endnu kunde man føle Eftervirkningerne. Nu var man ellers saa langt Syd paa, at der skulde være fint Vejr, men Passaten var nok blæst væk med Sydvesten, mentes der forude i Lukafet. Hvor langt Syd paa de i Virkeligheden var, vidste de ikke, thi »Kabysbestikket«, der laves foran Fokkemasten, er ikke altid overensstemmende med Søkortet agterude.

Matrosen »Svenske Kalle« var den ivrigste til at lave Bestik; sin Helbefarenhedsgrad havde han tjent ombord i sin Fars Jagt paa Rejser imellem Hveen og København med Mursten, og en enkelt Rejse med en Kuldamper mellem Hull og København; nu havde han naaet sine Ønskers Maal og var kommen saa langt hjemme fra, at han ikke længere kunde se sin Mors Skortsen ryge, og nu gik han kun og ventede paa at faa at se de mange Ting, Passaten skulde komme med: Hajer, »Portugisere«, Skildpadder og Flyvefisk, særlig de sidste var han meget interesseret i.

Naar Kalle var tilstede i Lukafet, taltes der ikke om andet end Flyvefisk; hvorledes de om Natten i store Flokke hjemsøgte Sukkerrørene og ødelagde alt osv. Men det var dog ikke alting, man skulde bilde ham ind, skønt det med at de sad oppe i Rigningen om Natten og fløjtede, maaske nok kunde passe; han havde selv hørt en svag Fløjten deroppe fra i nogle Nætter, men det var for mørkt til at se noget. Letmatros Christian havde

en Morgen vist ham nogle Trævler Kabelgarn og Værk, der stak ud oppe ved Salingen, og i fuld Alvor paastaat, at det var en Begyndelse til Redebygning. Han var saa en Aften efter Udskejning kravlet op for at se nærmere paa det, men ikke bleven klar over, hvad det kunde være; i den svenske Naturhistorie stod der ikke noget om Flyvefisk og deres Formeringsforhold.

Passaten kom og med den Flyvefiskene; Klask i Klask hørte man dem om Natten slaa ned paa Dækket, saa baade for og agter stod den paa fersk Fisk til Frokost, men Kalle var stadig lige vidt. Han holdt Øje med Salingen, men saa ingen Forandring deroppe, endskønt Letmatrosen var sikker paa flere Gange om Natten at have hørt Hannen, lig en Nattergal, sidde deroppe og fløjte for Hunnen. De Flyvefisk, der laa paa Dækket om Morgenen, maatte være Rivaler, der var gaet bag af Dansen i Nattens Løb.

Efterhaanden blev Besætningen baade for og agter meget interesseret i Kalles Forsøg paa at tage Flyvefiskene levende, og mange gode Raad fik han om den Maade, der var den eneste rette; men han havde ikke megen Tiltro til Raadene; han huskede endnu den Nat i Nordsoen, da Letmatrosen narrede ham op i Stormasten for at fange en udmattet Ugle, der havde sat sig til Hvile deroppe; han havde endnu Mærker paa Hænderne af dens Næb og Klør.

I Lukafet blev der lagt Raad op, og det gule Cigar-kassebaand, der hang paa Skottet i Kalles Køje, bundet

i en elegant Sløjfe over et Postkort af en fejret Prima-donna fra Scala, forsvandt paa en mystisk Maade og kom ikke til Syne igen, endskønt Kalle en Nat rodede Letmatrosens Kiste igennem.

Saa endelig en Nat midt i Hundevagten kom Letmatrosen og purrede sagte Kalle ud; nu var der noget i Gære oppe i Reden over Salingen. Kalle kom op og i Klæderne og fik et Par tykke Vanter paa Hænderne — han mindedes Uglen — saa var han klar til at tage den Tørn.

Oppe paa Dækket var alt roligt; Styrmanden gik frem og tilbage paa Broen og bemærkede tilsyneladende ikke Kalle, der forsigtigt kravlede op ad de Styrbords Vanter. Han saa nu tydelig Flyvefisken, der sad med Halen ud af Reden og vippede, hver Gang Skibet duvede lidt;

de sidste Trin var de værste, der maatte gaas forsigtigt til Værks, at den ikke fløj, inden han naaede den. Endelig kunde han rette Kroppen, og med et rask Tag greb han Fisken; nu blev Styrmanden ham var og spurgte, hvad han lavede deroppe paa sin Frivagt. Triumferende fortalte Kalle, at han havde fanget en Flyvefisk levende; men da han kort efter i Bestiklakaf'et aabnede Haanden og saa, at Flyvefisken havde en koket gul Sløjfe om Halsen, forstod han det hele og listede af.

— — Sidste Akt foregik i Lukaf'et. At den havde været voldsom, kunde i flere Dage derefter ses i Letmatrosens Ansigt.

Chr. Holmquist.

Agiter for Tilgang til Marineforeningen!

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg ^{A/s}
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps ^{A/s}
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^s Redningskorps ^{A/s}
Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Brikketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncebureauet „Hafnia“

(Indehaver: Redaktør O. Kongsby)

besørger Annoncer til alle Blade,

saavel indenbys som udenbys.

Frederiksborggade 12.

Telefon Byen 3227.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov ^{A/s}

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co.^s

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.